

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 45

ΜΝΗΜΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

16-11-2025

*«ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοήν εἰρήνης»
(Ἡσαΐου 52,7)*

Στήν Παλαιά Διαθήκη, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὁ Κύριος λέγει στήν Σιών: «ὅπως τά πόδια ἐκείνου ὁ ὁποῖος σπεύδει νά ἀναγγεῖλει τό χαρμόσυνο μήνυμα τῆς εἰρήνης...ἔτσι καί ἐγώ θά διαλαλήσω τήν χαρμόσυνον ἡμέρα τῆς σωτηρίας σου».

Στήν σημερινή ἀποστολική περικοπή ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρει: «ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τά ἀγαθά» (Ρωμ. 10,15). Ἡ λέξη ὠραῖος στήν ἀρχαία ἐλληνική γραμματεία σημαίνει τόν καλό, τόν περικαλῆ, αὐτόν πού ἐμφανίζεται στή κατάλληλη στιγμή. Οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τά εὐχάριστα τῆς Βασιλείας τοῦ Μεσσία εἶναι «ὠραῖοι» δηλαδή καλοί καί περικαλεῖς.

Στήν Ἑρμηνεία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (2,14) ἡ «εἰρήνη» σημαίνει καί «σωτηρία». Αὕτη τή σημασία ἔχει ἡ λέξη ἐδῶ. Στό μέν προφητικό χωρίο τοῦ Ἡσαΐα (52,7) σημαίνει τή σωτηρία ἀπό τήν βαβυλώνια αἰχμαλωσία, στό δέ προκείμενο ἐδάφιο σημαίνει τήν σωτηρία ἀπό τήν ἁμαρτία καί τόν σατανᾶ. Ἐξ ἄλλου ὁ θεῖος Ἀπόστολος καταδεικνύει τήν ἀνάγκη ὑπαρξῆς κηρύκων σέ σχέση μέ τό ζήτημα τῆς σωτηρίας (Ρωμ. 10,8-15).

Σέ ἕνα ἄλλο σημεῖο τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς διαβάζουμε: «εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτῶν» (Ρωμ. 10,18), δηλαδή «οἱ οὐρανοί διηγοῦνται τή δόξα τῶν δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ· σέ ὁλόκληρη τή γῆ βγήκε καί ἔφθασε ὁ μουσικός ἦχος τους καί στά πιό μακρινά μέρη τῆς οἰκουμένης ἀκούστηκαν τά λόγια τους» (Ψαλμ. 18,5). «Ἀπό τά βλεπόμενα θαυμάσια τοῦ οὐρανοῦ, ὁδηγοῦνται πρὸς τόν ἀόρατο Δημιουργό καί ὑμνοῦν Αὐτόν» μᾶς

λέει πολύ ώραῖα ὁ Θεοδώρητος Κύρου. Καί ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος παίρνει τόν στίχο αὐτόν τοῦ Δαβίδ καί τόν προσωποποιεῖ στούς Εὐαγγελιστές καί Ἀποστόλους, οἱ ὅποιοι, ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, ἐξαγγέλουν σέ ὅλο τόν κόσμο τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Ἕνας ἀπό τούς πολύφωτους αὐτούς ἀστέρες μέ τούς περικαλεῖς πόδας εἶναι καί ὁ σήμερα ἐορταζόμενος Εὐαγγελιστής Ματθαῖος, ὁ συγγραφέας τοῦ πρώτου Εὐαγγελίου τῆς Καινῆς Διαθήκης. Οὔτε σοφούς, οὔτε ἰσχυρούς κάλεσε ὁ Κύριος γιά Ἀποστόλους Του, ἀλλά φτωχοῦς καί ἀγράμματους, καί ἀνθρώπους χωρίς ὑπόληψη καί ὄνομα, καθὼς τό γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν πρώτη πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή. Μάλιστα γράφει καί τήν αἰτία, γιά τήν ὁποία ὁ Θεός ἐξέλεξε καί κάλεσε τέτοιους ἀνθρώπους, καί μᾶς δίνει τήν ἀπάντηση· «ὅπως μή καυχῆσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ» (Α' Κορ. 1,29), γιά νά μήν καυχηθεῖ μπροστά στό Θεό κανένας ἄνθρωπος, εἴτε σοφός, εἴτε δυνατός, πῶς τάχα στή δική του ἀξία ὀφείλεται ἡ νίκη τοῦ Εὐαγγελίου. Οἱ Τελῶνες καί οἱ Ψαράδες γίνονται ἅγιοι καί σοφοί, οἱ ἀδύναμοι καί ἄσημοι ἄνθρωποι νικοῦν τόν κόσμο, οἱ δειλοί καί φοβισμένοι γίνονται ἀτρόμητοι μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως. Οἱ πύρινες γλῶσσες τῆς Πεντηκοστῆς, πού ἦρθαν ἐπάνω στούς μαθητές, πρῶτα τούς καθάρισαν καί ὕστερα τούς φώτισαν μέ τήν Θεία Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιά νά βγοῦν στόν κόσμο καί νά κηρύξουν «ἐνώπιον ἐθνῶν καί βασιλέων» (Πράξ. 9,15) ἐκεῖνα πού εἶδαν καί ἄκουσαν κοντά στό θεῖο Διδάσκαλο καί Σωτῆρα Χριστό. Ἀπειρα τά παραδείγματα τῶν ἀνθρώπων, πού λούστηκαν στά ρεῖθρα τῆς Θείας Χάρης καί ξαναγεννήθηκαν. Εἶναι τελῶνες, πού ἔγιναν Εὐαγγελιστές, καθὼς ὁ Ματθαῖος· εἶναι ληστές, πού βρῆκαν τόν παράδεισο, σάν ἐκεῖνον πού σταυρώθηκε μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό· εἶναι γυναῖκες ἁμαρτωλές, πού ἄλλαξαν καί ἔγιναν μεγάλες ἁγίες μέ τήν μετάνοιά τους, ὅπως ἡ ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία· εἶναι ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, πού ἡ ἀγιωσύνη τους εἶναι καρπός τῆς Θείας Χάρης.

Ὁ Ἀπόστολος καί Εὐαγγελιστής Ματθαῖος ἔκανε τό ἐπάγγελμα τοῦ τελῶνη. Ὁ Κύριος τόν βρῆκε νά κάθεται στό

τελωνεῖο ἔξω ἀπὸ τὴν Καπερναοὺμ καί, γνωρίζοντας τὴν ψυχὴ του, τοῦ λέγει: «**Ἀκολουθεῖ μοι**». Ὁ Ματθαῖος χωρὶς καμιά καθυστέρηση, ἀμέσως τὸν ἀκολούθησε. Καί ὄχι μόνο ἐγκατέλειψε τὸ ἁμαρτωλό - γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη - ἐπάγγελμα τοῦ τελῶνη, ἀλλὰ καί μέ χαρὰ φιλοξένησε τὸν Κύριον σὺν σπίτι του. Ἐκεῖ μάλιστα ἦρθαν καί πολλοὶ τελῶνες καί ἄλλοι ἁμαρτωλοὶ ἄνθρωποι, μέ τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς συνέφαγε καί συζήτησε. Οἱ φαρισαῖοι, ὅμως, πού εἶχαν πωρωμένη συνείδηση, ὅταν εἶδαν αὐτὴ τὴν ἐνέργεια τοῦ Κυρίου, ἀμέσως τὸν κατηγόρησαν ὅτι συντρῶγει μέ τελῶνες καί ἁμαρτωλοὺς. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπάντησε μέ ἐκεῖνα τὰ θαυμάσια λόγια: «Οὐ γάρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν» (Ματθ. 9,13). Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ματθαίου γράφτηκε τὸ 64 μ.Χ. καί σύμφωνα μέ τὴν παράδοση κήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον στὴν Παλαιστίνη καί στὴν Αἰθιοπία, ὅπου καί πέθανε μαρτυρικά.

Ἄς κατακλείσουμε αὐτὴ τὴν ἐλάχιστη ἀναφορὰ μας στὸν Εὐαγγελιστὴ Ματθαῖο, τὴν ἀφιερωμένη στὴν ἱερὴ του μνήμη, μέ τίς λέξεις μέ τίς ὁποῖες κατακλύει καί ἐκεῖνος τὸ ἱερό Εὐαγγέλιό του.

Εἶναι ἡ θεία καί γλυκύτατη φωνὴ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὕστερα ἀπὸ τὴν Ἀνάστασή του, μέ τὴν ὁποία βεβαιώνει τοὺς μαθητὲς Του καί τὴν Ἐκκλησίαν ὅτι θὰ εἶναι πάντα μαζί μας ὡς τὴ συντέλεια τῶν αἰώνων καί μετὰ ἀπὸ αὐτήν. Εἶναι ἡ ὑπόσχεση καί βεβαίωση τοῦ Κυρίου μας, πού οἱ πιστοί, «ἄγκυραν ἐλπίδος κατέχοντες ἀγαλλόμεθα», καθὼς τὸ ψάλλουμε στὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶπε στοὺς μαθητὲς Του καθὼς τὸ παραδίδει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος: «...Ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἵωνος. ΑΜΗΝ!» (Ματθ. 28,20).